

Areal der selvfølgelig forholdsvis ikke findes nær saa mange Bygninger. Men naar Spørgsmaalet saa bliver, hvorledes man bedst for Tiden kan ordne Forholdet og skabe en midlertidig Ordning, maa man ikke glemme, at den Hartkornsskat, der i Øjeblikket hviler paa Jorden, er en i høj Grad uretfærdig Skat i sin Virkning. Derfor mener ogsaa jeg, at vi maa se nærmere paa dette Forhold i et Udvalg og undersøge, om man maaske ad anden Vej kunde skabe en saadan midlertidig Ordning, indtil vi kunde faa en grundig Revision af Skattelovene, som jeg haaber snarest mulig maa komme. Derfor ville vi støtte Ministeren i hans Bestræbelser, der have givet sig Udslag i dette Forslag, for at skabe en saadan midlertidig Ordning, indtil det store gennemgribende Revisionsarbejde kan blive udført. Jeg haaber, at Ministeren vil tage Hensyn til disse Krav om, at Skattelovene i sin Helhed revideres, saa at de Uretfærdigheder, der ere en Følge af dem, kunne blive fjernede. Til dette Arbejde lover jeg Ministeren mit Partis Støtte.

Berntsen: Det er en noget aparte Form for Lovgivning, som Rigsdagen er stillet overfor ved Behandlingen af det foreliggende Lovforslag. Det har hidtil været god Sæd og Skik, at en Minister, naar han fandt Anledning til at forandre en bestaaende Lov, fordi den indeholdt Uretfærdigheder, foretog to Ting, for det første beviste, hvori Uretfærdigheden bestod, og dernæst fremsatte Forslag til en Forbedring. Men noget saadant har Ministeren ikke gjort. Han har vel baade i Forslagets Motiver og ved Fremsættelsen af det og i sin Tale ved Finanslovens første Behandling nævnt en hel Del Tal, der skulde vise Uretfærdigheden i den bestaaende Lovgivning. Men det er højst mærkeligt at se i Motiverne til dette Forslag, at den højtærede Minister erkender ved Opførelsen af dette Forhold, at: „paa den anden Side maa det bemærkes, at der paa Grund af manglende statistisk Materiale ved de foranstaaende Udregninger ikke har kunnet tages Hensyn til Fradragene i Henhold til Ejendomsskyldlovens § 7, der for de smaa Ejendommers Vedkommende bevirker nogen Lettelse i Skattebyrden“. Det er virkelig en stor Mangel ved den ærede Ministers Kritik.

Den ærede Minister er ikke berettiget til at gaa ud fra, at Ejendomsskyldansættelsen viser den store Uretfærdighed, naar han ikke er i Stand til at vise, hvilken

Virkning i den virkelige Skatteansættelse Fradragbestemmelserne i § 7 medføre. Thi først, naar man har statistisk Materiale, der viser begge Sider af Sagen, kan man danne sig et paalideligt Skøn over, hvilke Uretfærdigheder der er begaaet ved Overgangen fra Hartkornsskatterne til Ejendomsskylden. Da man i 1903 vedtog den store og bratte Overgang, var man klar over, at det var en pludselig Omvæltning, der i adskillige Tilfælde kunde medføre Vanskeligheder. Derfor indrettede man Bestemmelserne i § 7, der tage et vidtgaaende Hensyn baade til Ejendommens Størrelse og til Bygninger, der ere bestemt dels til Udleje og dels til andet Brug, og man vedtog, at Overgangen skulde vare i 20 Aar. Det er klart, at det i mange Egne, f. Eks. i Vestjylland, Midtjylland, maaske til Dels i Vendsyssel og andre Egne, hvor Hartkornet udgjorde kun en ringe Del i Forhold til Ejendommens Værdi, vilde en pludselig Overgang til Beskatning efter Ejendomsskyld virke højst ubehageligt for de nuværende Ejere af disse Ejendomme. Man vedtog derfor den lange Overgangsbestemmelse.

Men Spørgsmaalet er, om den nuværende Beskatningsmaade er uretfærdig eller ikke. Jeg mener, at det vilde være uretfærdigt mod Hartkornsbrugere, om man vilde søge at fastholde $\frac{4}{5}$ af Hartkornet som Udgangspunkt for Beskatningen, og det er jo det, den ærede Minister vil. Den højtærede Minister vil, at man foreløbig skal standse Overgangen fra Hartkornsskat til Ejendomsskyld, uden at den højtærede Minister har gjort sig den Ulejlighed, hvad jeg mener er en stor Mangel ved det her foreliggende Forslag, at vise os, hvad han vil sætte i Stedet. Her er kun en lille Antydning af, at man skal gaa over til Jordskyld, men hvorledes man vil formulere en Beskatning som den, der foresvæver den højtærede Minister, foreligger der intet om her. Vi vide ikke, om de Planer, Ministeren nærer, i deres Udførelse ere mere retfærdige end de nu gældende Regler. Det forekommer mig, at Interessen for dette Lovforslag ikke kan være stor, saa længe den højtærede Minister ikke kan belægge sit Angreb paa den nuværende Skatteordning med gyldige Beviser for de Uretfærdigheder, der skulle være til Stede, ligesaa lidt som han har været i Stand til at paavise Udveje til at faa en bedre og retfærdigere Ordning. Den højtærede Minister vil muligvis sige, at det er ikke noget, der kan ske paa et Øjeblik. Men netop fordi det ikke kan ske paa et Øje-